

prima instanță: G. Bivol
instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

nr. 2ra-1193/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de
Dumitru Stratan și Victor Meleşco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Meleşco împotriva
lui Dumitru Stratan cu privire la eliberarea terenului, obligarea pârâtului să suporte
1/2 din costul materialelor și lucrărilor de instalare a unui gard pe linia de hotar ce
delimitează cotele – părți ale proprietarilor terenurilor, încasarea prejudiciului moral
și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Victor Meleşco și Dumitru Stratan și menținută
hotărârea primei instanțe

constată:

La 07 octombrie 2013, Victor Meleşco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Dumitru Stratan cu privire la eliberarea terenului, obligarea pârâtului
să suporte 1/2 din costul materialelor și lucrărilor de instalare a unui gard pe linia de
hotar ce delimitează cotele – părți ale proprietarilor terenurilor, încasarea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 februarie 2001, în temeiul contractului
de vânzare – cumpărare a dobândit dreptul de proprietate asupra lotului de teren și a
construcției situate în mun. Chișinău, șos. Hâncești nr. 214, cu suprafața de 0,103 ha.

Indică că în anul 2010, vecinul său Dumitru Stratan a ocupat abuziv o parte din
teren ce-i aparține cu drept de proprietate.

Afirmă că l-a informat pe Dumitru Stratan că nu este în drept să-i ocupe terenul
din care motiv între ei de mai multe ori au avut loc conflicte.

Relatează că la 8 septembrie 2010, a fost informat de Comisariatul de Poliție
sectorul Centru că plângerea sa pe marginea neînțelegerilor cu vecinul
Dumitru Stratan a fost examinată, ultimul fiind avertizat să nu mai admită astfel de
cazuri.

Mai mult, consideră că în urma acțiunilor nelegitime ale pârâtului, el este privat de posesiune asupra unei porțiuni din propriul teren.

Afirmă că încercările de soluționare pe cale amiabilă a litigiului au eșuat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 374 alin. (1), 393 alin. (1), 1389 alin. (1) Cod civil, art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea lui Dumitru Stratan de a elibera terenul situat în mun. Chișinău, șos. Hâncești nr. 214 cu numărul cadastral 0100218.094, obligarea pârâtului să suporte 1/2 din costul materialelor și lucrărilor de instalare a unui gard pe linia de hotar ce delimitează cotele – părți ale proprietarilor terenurilor, încasarea din contul lui Dumitru Stratan în beneficiul său a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acest proces.

La 16 iulie 2015, Victor Meleșco a depus o cerere de chemare în judecată de concretizare a cerințelor prin care a solicitat obligarea pârâtului Dumitru Stratan de a elibera porțiunea de teren cu suprafața de 30,5 m. p. din mun. Chișinău, șos. Hâncești nr. 214 cu numărul cadastral 0100218.094, identificat prin raportul de expertiză nr. 073 din 10 februarie 2015, obligarea pârâtului să suporte 1/2 din costul materialelor și lucrărilor de instalare a unui gard pe linia de hotar ce delimitează cotele – părți ale proprietarilor terenurilor, încasarea din contul lui Dumitru Stratan în beneficiul său prejudiciul moral în sumă de 2000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată 250 lei taxa de stat, 6000 lei onorariul avocatului și 2500 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

În motivarea acesteia a invocat că la 10 februarie 2015 a fost întocmit raportul de expertiză nr. 073 prin care s-a constatat că conform măsurărilor de facto a terenurilor cu numerele cadastrale 0100218.194 și 0100218094 din mun. Chișinău str. V. Coftun și șos. Hâncești 214, consecutiv proprietarul terenului învecinat cu numărul cadastral 0100218194 Dumitru Stratan ocupă o porțiune din terenul străin a vecinului Victor Meleșco cu nr. cadastral 0100218094 cu suprafața de 30,5 m. p..

Relatează că pârâtul posedă cu rea credință porțiunea de teren ce-i aparține lui și refuză să elibereze porțiunea de teren pe care o posedă nelegitim în pofida faptului că în registrul bunurilor imobile este indicată suprafața terenului, iar în planul geografic și planul topografic este indicat perimetrul exact al terenului.

Invocând prevederile art. 393 alin. (1) Cod civil susține că la moment nu există un gard capital ce ar delimita corect terenul, astfel, consideră necesar instalarea unui gard pe linia de hotar a cotei - părți de teren cu suportarea plăților în mod egal de către părți.

Mai indică că Dumitru Stratan a acționat ilicit și cu violență împotriva sa, acesta cunoștea că depășește propriul teren și îngrădește accesul reclamantului la bunul ce-i aparține folosindu-se de porțiunea de teren pe parcursul a 5 ani.

Notează că pârâtul este o persoană foarte scandalagioasă, deși el se face vinovat de încălcarea dreptului reclamantului la respectarea proprietății, tot el este cel ce provoacă conflictele și cheamă poliția.

Susține că în rezultatul acțiunilor ilicite din partea lui Dumitru Stratan a suferit un prejudiciu moral sub formă de stări de neliniște, nervozitate, stres și insomnie.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iunie 2016, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost obligat Dumitru Stratan de a elibera porțiunea de teren cu suprafața de 30,5 m. p. din mun. Chișinău șos. Hâncești nr. 214 cu numărul cadastral 0100218.094 identificat în raportul de expertiză nr. 073 din 01 februarie 2015 vopsită în culoare roz pe planșa anexă la raportul sus menționat ce-i aparține lui Victor Meleșco.

A fost încasat de la Dumitru Stratan în beneficiul lui Victor Meleșco parțial suma cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 3000 lei, 125 lei jumate din suma taxei de stat și 1250 lei jumate din cheltuielile pentru efectuarea expertizei.

Cerințele privind obligarea lui Dumitru Stratan de a suporta jumătate din cheltuielile pentru instalarea unui nou gard și încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de Victor Meleșco și Dumitru Stratan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 aprilie 2017, Dumitru Stratan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca vădit neîntemeiată.

Obiectează că prima instanță contrar normelor de drept procedural a examinat pricina fără a se expune asupra tuturor probelor din dosar fără a-și motiva concluzia în privința obiectivelor formulate de Dumitru Stratan și nu a dat răspunsuri la întrebările care necesită un răspuns explicit, examinând astfel litigiul superficial, iar nemotivarea soluțiilor judecătorești constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Remarcă că instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat soluțiile exclusiv reieșind din concluzia raportului de expertiză, interpretându-le diferit, contrar realității existente, ignorând alte acte cu titlu de probă.

Invocând prevederile art. 373 alin. (1), (2) și (4) CPC susține că instanțele nu au dat nicio apreciere faptului că gardul capital de delimitare a terenului învecinat a fost construit anume de familia intimatului fără acordul lui Dumitru Stratan și neautorizat contrar legii fapt ce se confirmă prin răspunsul Inspecției de Stat în Construcție nr. S-524 din 07 septembrie 2010, din care rezultă că în urma controlului efectuat, a fost constatat că anume Vasile Meleșco, (tatăl intimatului), în locul gardului ruinat, neautorizat a construit o porțiune de 20 metri de gard capital cu înălțimea de 2 metri și prin răspunsul Procuraturii sector Centru nr. 07-96pet/11-17-33 din 14 aprilie 2011 din care la fel rezultă că anume familia Meleșco a edificat gardul.

Mai mult, indică că instanțele ierarhic inferioare vădit, neîntemeiat și în fond ilegal au pus în sarcina recurentului să elibereze porțiunea de teren cu suprafața de 30,5 m. p., în lipsa probelor care să constate că anume recurentul se face vinovat de depășirea hotarului.

Susține că atât prima instanță cât și instanța de apel au soluționat cauza fără a cerceta probele multiaspectual și complet, pronunțând soluții care prejudiciază direct drepturile și interesele fundamentale ale recurentului.

Indică că Ecaterina Stratan este proprietara a 1/2 cotă – parte din imobilul litigios care contrar prevederilor art. 62 alin. (1) lit. (b), 183 alin. (2) lit. (c) CPC, nu a fost atrasă în proces.

Remarcă că actele judecătorești contestate afectează direct drepturile și libertățile fundamentale ale Ecaterinei Stratan în calitatea ei de coproprietar a bunului în litigiu.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare examinând cauza nu a stabilit cercul participanților la proces, fapt ce impune o limitare de acces la justiție contrar art. 6 § 1 CEDO.

La 12 mai 2017, Victor Meleşco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii cererii de apel depusă de Victor Meleşco și a hotărârii primei instanțe în partea prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat argumentele din cererea de chemare în judecată.

Obiectează că instanța de judecată eronat a constatat că Victor Meleşco nu a prezentat în instanța de judecată careva temeiuri legale în baza cărora ar putea pretinde ca intimatul să suporte 1/2 din costul materialelor pentru construirea unui gard pe linia de hotar ce delimitează cotele – părți ale proprietarilor. Or, fixarea hotarului este în același timp un drept și o obligație pentru fiecare proprietar față de vecinul său, reieșind din prevederile art. 393 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 181), iar recurentul Victor Meleşco a recepționat copia deciziei la 20 martie 2017 (f. d. 211).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Dumitru Stratan și Victor Meleşco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Dumitru Stratan și Victor Meleşco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Dumitru Stratan și Victor Meleşco, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Dumitru Stratan și Victor Meleşco se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu